

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 628/2025-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17C/22/2009 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17C/22/2009 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava IV **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17C/22/2009 konal bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **5 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Bratislava IV povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Mestský súd Bratislava IV **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyni sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-17C/22/2009. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie 16 400 eur a náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že 23. marca 2009 sťažovateľ podal žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd nariadil prvý termín pojednávania na 14. september 2010. Podaním doručeným 9. septembra 2010 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala o odročenie termínu pojednávania z dôvodu kolízie iných pojednávanií a neodkladných povinností sťažovateľa. Pojednávanie bolo odročené na nový termín 12. október 2010, ktorý následne bol taktiež odročený na žiadosť žalovanej zo zdravotných dôvodov. Nový termín pojednávania bol určený na 23. november 2010.

3. Dňa 22. novembra 2010 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní týkajúcich sa vyporiadania BSM.

4. Okresný súd Bratislava III priznal odporkyni uznesením z 10. januára 2011 oslobodenie od súdnych poplatkov a uznesením zo 14. marca 2012 jej oslobodenie od súdnych poplatkov odňal spätne k 23. marcu 2009. Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa odvolanie 13. apríla 2012, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 6Co/187/2012 z 29. júna 2012 tak, že uznesenie prvoinštančného súdu zo 14. marca 2012 zrušil z dôvodu, že nebolo vecne správne.

5. Termín pojednávania bol odročený na 10. február 2011, pričom toto pojednávanie bolo odročené na neurčito na účel vykonania znaleckého dokazovania na ocenenie nehnuteľností, osobných motorových vozidiel a hnutel'nych vecí, keďže k dohode medzi účastníkmi konania nedošlo.

6. Dňa 5. marca 2012 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie novému sudcovi, ktorý 21. marca 2012 vyzval sťažovateľa, aby riadne špecifikoval hnutel'ne veci, ktoré žiada v rámci konania vyporiadať a aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej, ktorým neuznala jeho návrh na vyporiadanie BSM v celom rozsahu. Termín pojednávania bol nariadený na 9. október 2012. Súd následne toto pojednávanie odročil na neurčito s tým, že strana sťažovateľa oznámi súdu, či na žalobe trvá, resp. v akom štádiu je prebiehajúca mimosúdna dohoda.

7. Právna zástupkyňa sťažovateľa oznámila 16. januára 2013 súdu, že medzi stranami sporu k mimosúdnej dohode nedošlo a na podanej žalobe naďalej trvajú. Termín pojednávania bol stanovený na 19. marec 2013. Podaním doručeným 14. marca 2013 žalovaná žiadala o odročenie termínu pojednávania z dôvodu, že sa jej zhoršil zdravotný stav. Pojednávanie bolo odročené na 3. máj 2013. Následne aj toto pojednávanie bolo odročené z dôvodu, že v daný deň bola na celom súde prerušená dodávka elektrickej energie a ďalší termín bol určený na 11. jún 2013.

8. Pojednávanie nariadené na 11. jún 2013 bolo odročené na 6. september 2013 na účel pokračovania vo výsluchu strán sporu. Termín pojednávania bol taktiež odročený na neurčito s tým, že strana sťažovateľa má v lehote 2 mesiacov oznámiť, či došlo k dohode, čo sa týka hnutel'nych vecí. Dňa 11. novembra 2013 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala o nariadenie termínu pojednávania, keďže žalovaná na návrh dohody nereagovala. Termín pojednávania bol stanovený na 25. február 2014. Na tomto pojednávaní súd pokračoval vo výsluchu sťažovateľa a pojednávanie odročil na 13. máj 2014. Dňa 12. mája 2014 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala

o ospravedlnenie z pojednávania z dôvodu, že na strane strán sporu prebiehajú mimosúdne rokovania. Súd pojednávanie odročil na neurčito.

9. Podaním súdu doručeným 2. júna 2014 právna zástupkyňa sťažovateľa súdu oznámila, že k uzavretiu mimosúdnej dohody nedošlo. Ďalší termín pojednávania súd stanovil na 7. október 2014. Počas tohto pojednávania súd vypočul sťažovateľa aj žalovanú a odročil pojednávanie na účel pokračovania výsluchu žalovanej na 9. december 2014, pričom termín pojednávania bol odročený na 17. marec 2015 z dôvodu hospitalizácie zákonnej sudkyne a o odročenie termínu požiadala aj žalovaná zo zdravotných dôvodov.

10. Na pojednávaní 17. marca 2015 súd pokračoval vo výsluchu žalovanej a odročil termín pojednávania na 19. jún 2015. Podaním z 18. mája 2015 právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala o odročenie termínu pojednávania z dôvodu prekážok na strane právnej zástupkyne aj sťažovateľa. Termín pojednávania bol odročený na 13. október 2015.

11. Dňa 10. októbra 2015 žalovaná opäť žiadala o odročenie termínu pojednávania zo zdravotných dôvodov, pričom nový termín pojednávania bol stanovený na 15. marec 2016. Podaním z 10. marca 2016 sa žalovaná opäť ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní zo zdravotných dôvodov. Pojednávanie bolo odročené na 1. júl 2016. Následne žalovaná jeden deň pred pojednávaním požiadala o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov. Nový termín bol stanovený na 25. november 2016. Tento termín bol zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

12. Dňa 8. decembra 2016 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie ďalšiemu zákonnému sudcovi a 9. februára 2017 bol súdny spis opäť vrátený pôvodnej zákonnej sudkyňi, ktorá nariadila pojednávanie na 21. apríl 2017.

13. Právna zástupkyňa sťažovateľa žiadala 2. marca 2017 o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu kolízie pojednávaní. Nový termín pojednávania bol stanovený na 16. máj 2017. Žalovaná 21. marca 2017 žiadala o predĺženie lehoty na splnenie výzvy, t. j. do nariadeného termínu pojednávania. Termín pojednávania bol odročený na 26. september 2017 s tým, že strany sporu sa pokúsia opäť mimosúdne dohodnúť.

14. Na pojednávaní 26. septembra 2017 súd pokračoval vo výsluchu žalovanej a pojednávanie odročil na neurčito na účel vykonania dopytu na OR PZ Pezinok, dopravný inšpektorát, na účel zistenia vlastníctva k motorovým vozidlám. Podaním z 26. októbra 2017 sťažovateľ oznámil súdu, že k mimosúdnej dohode nedošlo, keďže sa s protistranou nepodarilo skontaktovať a stretnúť aj napriek viacerým snahám.

15. Dňa 19. januára 2018 bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie novej sudkyňi, ktorá nariadila pojednávanie na 7. november 2018.

16. Sťažovateľ vzal 25. októbra 2018 žalobu v celom rozsahu späť a súd 2. novembra 2018 vyzval žalovanú, aby oznámila, či so späťvzatím žaloby súhlasí. Súd pojednávanie odročil na nový termín 5. február 2019.

17. Právny zástupca žalovanej žiadal 7. novembra 2018 pojednávanie odročiť z dôvodu kolízie pojednávaní, ako aj z dôvodu, že sa potrebuje stretnúť so žalovanou a doriešiť otázku súhlasu so späťvzatím žaloby.

18. Termín pojednávania súd odročil, keďže žalovaná odvolala plnomocenstvo svojmu právne mu zástupcovi a potrebovala si zabezpečiť nového. Nový termín pojednávania bol stanovený na 3. apríl 2019, ktorý bol následne zmenený na 2. apríl 2019.

19. Žalovaná prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu podaním zo 6. marca 2019 so späťvzatím žaloby nesúhlasila. Súd na pojednávanie 2. apríla 2019 odročil na nový termín 29. máj 2019. Na žiadosť právneho zástupcu žalovanej zmenil súd termín pojednávania na 3. júl 2019, aby poskytol dodatočnú lehotu na vyriešenie sporu mimosúdne, z dôvodu v tom čase nepriaznivého zdravotného stavu právneho zástupcu žalovanej. Právny zástupca žalovanej 28. júna 2019 oznámil, že k mimosúdnej dohode zatiaľ nedošlo. Súd odročil pojednávanie na 20. august 2019.

20. Dňa 5. júla 2019 právny zástupca žalovanej žiadal o odročenie termínu pojednávania z dôvodu plánovanej dovolenky žalovanej a predložil návrh na vykonanie dokazovania. Súd odročil termín pojednávania na 8. október 2019, pričom toto pojednávanie odročil na neurčito na účel nariadenia znaleckého dokazovania.

21. Súd 30. júna 2020 vyzval právneho zástupcu žalovanej, aby v lehote 10 dní špecifikovali motorové vozidlá, ktorých všeobecnú hodnotu navrhujú zistiť znaleckým dokazovaním. Uznesením zo 4. septembra 2020 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť preddavok na trovy dôkazu. Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal sťažnosť a žiadal, aby súd odňal žalovanej oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a na preddavok na trovy dôkazu zaviazal obe strany sporu.

22. Uznesením z 24. februára 2021 súd návrh sťažovateľa na odňatie priznania oslobodenia žalovanej od súdnych poplatkov zamietol a zamietol aj sťažnosť proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť preddavok na trovy dôkazu.

23. Dňa 21. októbra 2022 súd vyzval sťažovateľa, aby predložil súkromný znalecký posudok preukazujúci ocenenie navrhovaných hnutel'ných a nehnuteľných vecí tvoriacich predmet BSM. Výzvou zo 17. januára 2023 vyzval obe strany sporu, aby predložili listiny, odborné vyjadrenie, resp. súkromný znalecký posudok, ktorými v konaní preukážu skutočnosti podstatné pre vyporiadanie BSM v lehote 30 dní. Žalovaná 15. februára 2023 žiadala o predĺženie lehoty do marca 2023.

24. Vec bola 17. apríla 2023 prerozdelená novej zákonnej sudkyňi a následne 15. augusta 2023 vrátená pôvodnej sudkyňi. Dňa 1. marca 2024 bola vec opätovne pridelená novej zákonnej sudkyňi.

25. Dňa 19. apríla 2024 sťažovateľ zobral žalobu späť a súd vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k tomu, či súhlasí so späťvzatím žaloby. Žalovaná 2. mája 2024 súdu oznámila, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí.

26. Uznesením z 15. augusta 2024 súd rozhodol, že konanie nezastavuje, a termín pojednávania nariadil na 18. marec 2025.

27. Dňa 10. marca 2025 nový právny zástupca žalovanej žiadal súd o odročenie termínu pojednávania, keďže žalovaná ešte nemá k dispozícii znalecký posudok, ktorý začala obstarávať, a súčasne aj on potrebuje čas na naštudovanie súdneho spisu. Súd odročil pojednávanie na 3. jún 2025, ktorý následne odročil na neurčito z rodinných dôvodov na strane zákonnej sudkyne.

28. Nový termín pojednávania, ktorý bol stanovený na 15. júl 2025, bol zo zdravotných dôvodov zákonnej sudkyne odročený na 12. august 2025.

29. Sťažovateľ podal 16. júla 2025 sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní predsedovi mestského súdu, ktorý ju uznal za opodstatnenú, avšak opatrenie na odstránenie zisteného nedostatku neprijal.

30. Dňa 12. augusta 2025 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účel vyhlásenia rozsudku. Rozsudkom č. k. B3-17C 22/2009-968 z 28. augusta 2025 súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

31. Sťažovateľ podal 16. septembra 2025 odvolanie proti rozsudku. V mesiacoch september až november mestský súd vykonával procesné úkony spojené s podaním odvolania a uznesením z 26. novembra 2025 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

32. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 628/2025-12 z 13. novembra 2025 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konania v celom rozsahu.

33. Sťažovateľ zastáva názor, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní, v ktorom nebolo od roku 2009 rozhodnuté, došlo k porušeniu jeho označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

34. Mestský súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1SprV/874/2025 z 10. decembra 2025, ktorého súčasťou je prehľad procesných úkonov v napadnutom konaní, avšak iba od roku 2023, keď bola vec pridelená mestskému súdu.

35. Predsedníčka mestského súdu uviedla, že v napadnutom konaní nedošlo zo strany mestského súdu k prietahom, a navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že k porušeniu označených práv sťažovateľa nedošlo.

36. Sťažovateľ nevyužil právo na repliku.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

37. Podstatu ústavnej sťažnosti sťažovateľa tvorí námietka, že v dôsledku nečinnosti a neefektívnej činnosti mestského súdu došlo v napadnutom konaní k vzniku zbytočných prietahov, pričom zároveň celková dĺžka napadnutého konania je neprimeraná, odôvodňujúca vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

38. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

39. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

40. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu na súd obrátila so žiadosťou o jeho rozhodnutie (čl. 17 a § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku). K vzniku zbytočných prietáhov v konaní pred všeobecným súdom môže pritom dôjsť nielen jeho nečinnosťou, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou (m. m. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

41. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

42. V tomto kontexte ústavný súd konštatuje, že predmet sporu (vyporiadanie BSM) je pre samotného sťažovateľa nepochybne dôležitý, nepatrí však do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako to je napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých).

43. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitosť prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že spory o vyporiadanie BSM v zásade patria medzi bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Vychádzajúc zo súdnej praxe, konštatuje, že obdobné konania bývajú skutkovo náročnejšie, avšak v posudzovanom prípade (vzhľadom na okolnosti veci) tento záver prijať nemožno.

44. Z príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovateľ počas konania opakovane žiadal o odročenie súdneho pojednávania a poskytnutie lehoty na mimosúdne vyriešenie sporu (ku ktorému napokon nedošlo), čím čiastočne prispel k predĺženiu napadnutého konania.

45. Pri prieskume postupu súdu v napadnutom konaní ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti a vyžiadaného spisového materiálu zistil, že konanie v uvedenej veci začalo podaním žaloby pôvodne na Okresnom súde Bratislava III 23. marca 2009. Mestský súd vo veci samej rozhodol až po 16 a pol roku (28. augusta 2025), pričom toto rozhodnutie je napadnuté odvolaním, teda konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené.

46. Neprimeranú dĺžku napadnutého konania ovplyvnili dlhé časové rozostupy medzi jednotlivými pojednávaniami (spravidla viac ako pol roka), nedôslednosť súdu v súvislosti so žiadosťou strán o odročenie pojednávania, ako aj zmena zákonného sudcu, keď došlo k vyše rok trvajúcej nečinnosti súdu.

47. Ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní sa vyskytlo obdobie dlhodobej neodôvodnenej nečinnosti, ako i kratšie opakujúce sa obdobia krátkodobej nečinnosti, preto, majúci na zreteli i celkovú dĺžku napadnutého konania, dospel k názoru, že došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote (bod 1 výroku nálezu).

48. Z petitu ústavnej s'ťažnosti je zrejmé, že s'ťažovateľ namieta v konaní pred ústavným súdom i porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru na základe toho, že mestský súd konal v napadnutom konaní so zbytočnými priet'ahmi. Vzhľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania je potrebné konštatovať, že priet'ahy v konaní atakujú aj samotné právo na súdnu ochranu. Preto ústavný súd vyhovel ústavnej s'ťažnosti aj v tejto časti (bod 1 výroku nálezu).

IV.

Príkaz konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

49. V záujme efektívnosti ochrany poskytnutej s'ťažovateľovi ústavný súd prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej s'ťažnosti nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené a mestský súd po podaní odvolania bude realizovať procesné úkony spojené s predložením veci odvolaciemu súdu (bod 2 výroku nálezu).

50. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

51. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

52. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

53. S'ťažovateľ si v ústavnej s'ťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie od mestského súdu 16 400 eur.

54. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

55. Vzhľadom na konštatované zbytočné priet'ahy, nečinnosť mestského súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti posudzovanej veci, ako aj skutočnosť, že s'ťažovateľ opakovane žiadal súd o odročenie pojednávania a poskytnutie času na mimosúdnu dohodu strán sporu, čím čiastočne

prispel k jeho predĺženiu, ústavný súd, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 5 000 eur sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie (bod 3 výroku nálezu) a v prevyšujúcej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

56. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplata.

V.

Trovy konania

57. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním právnou zástupkyňou.

58. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Náhradu trov konania sťažovateľovi priznal v rozsahu dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 predstavuje 371 eur a režijný paušál 14,84 eur. Po zvýšení náhrady o daň z pridanej hodnoty náhrada predstavuje 949,17 eur (bod 4 výroku nálezu).

59. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu